

Nucli antic de Bellver

Vilobí del Penedès

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	Barri de Bellver
Emplaçament	Des de la BV-2127 a l'alçada del km.6,5 agafar la desviació a l'esquerra que mena al turó de Bellver

Coordenades:

Latitud:	41.39425
Longitud:	1.65724
UTM Est (X):	387746
UTM Nord (Y):	4583394

Classificació

Número de fitxa	08304 - 85
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVII-XXI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Cooperativa de Bellver](#)

[Cal Romeu](#)

[Cal Miret](#)

[Cal Viela](#)

[Cal Temporal](#)

[Cal Jan Pau](#)

[Festa Major de Bellver](#)

[Cal Musons](#)

Descripció

Nucli habitat situat al turó ubicat al Nord de Vilobí. El forma un llarg carrer anomenat el Pujolet, la plaça de la Cooperativa, la plaça de la capella, el carrer nou, el carrer Sant Pere, carrer del Carme, Carrer Nogué i carrer Can Picolis. La seva estructura rural és molt més pronunciada que la de Vilobí. El nucli antic es limita a la part superior del turó. Allà es conserven restes i elements d'arquitectura bastant interessants, que contribueixen a configurar la imatge característica del barri. Destaquen: Cal Romeu, Cal Viela, Cal Temporal, La Cooperativa de Bellver, Cal Musons, Cal Miret, La Capella de Sant Pere. L'organització urbanística es regula a través d'un seguit de carrers que uneixen les dues places, la de l'Església i la de la Cooperativa adaptant-se a la topografia del terreny, però sense massa ordre. Aquest nucli ha tingut un creixement desafortat durant les últimes dues dècades al llarg de la falda i peu del turó en direcció al N-E i a la carretera de Vilafranca a Guardiola de Font-Rubí. Arquitectònicament les cases del nucli urbà han conservat en bona part l'aire rural del barri. Predomina la casa rural aïllada o adossada de planta baixa, primer pis, segon pis i golfes. Les façanes són austeres i sense decoracions excepcionals. Excepcionalment trobem algunes cases com Cal Temporal amb la façana profusament decorada amb elements propis del segle XIX.

Història

Els orígens històrics del nucli habitat de Bellver es remunten amb seguretat a l'Edat Mitjana. Malgrat que cal suposar que als inicis del poblament medieval del terme, el tipus d'hàbitat devia ser predominantment dispers, no es pot negar la tendència a la concentració d'hàbitat sobre dos dels turons veïns de Vilobí i Bellver. Salvador Llorac argumenta el topònim Bellver com a procedent del llatí "pulcro videre" o "bellum videre", és a dir, lloc de bona vista o bella vista (LLORAC, 1991:117-118). Si bé quan parlavem del nucli urbà de Vilobí es justificava la concentració d'aquell turó tenint com a punt de referència l'existència d'una fortalesa o castell que oferiria protecció; en el cas de Bellver cal pensar que en principi, en aquest turó tan sols devia existir una major concentració de masos i cases que a la resta del terme, aprofitant l'elevació del terreny. Com a cases històriques coneixem l'existència de la casa de Cal Miret, que ocupava la part superior del turó, i la de Cal Romeu. L'any 1729, a la relació del delme pagat a la Pia Almoïna, comptem a més a més amb les cases de Jaume Rafeques de Bellver, la casa puïona de Bellver i la casa Claramunt de Bellver. Aquest grup de cases, devien agruparse entorn a la de Cal Miret, que ocupava la part superior del turó. Aquesta situació degué mantenir-se fins a finals del segle XIX, en què segurament degut a l'explotació intensiva de la vinya, i a l'explotació industrial de les guixeres, la població augmentà considerablement, convertint-se en un nucli semi-urbà. El nucli anà creixent en direcció a llevant, arribant a l'actual Plaça de la Cooperativa. Aquest edifici, juntament amb el seguit de cases que composen el carrer cooperativa, es construïren durant la dècada de 1920. Malgrat tot, no va ser fins a la dècada dels anys vuitanta quan el nucli creixé considerablement en direcció a la carretera de Vilafranca a Guardiola de Font-rubí. La proximitat a la vila de Vilafranca, la facilitat de transports, així com el preu més barat del sòl, han fet del turó del barri de Bellver un lloc adient pel creixement urbanístic.

Bibliografia

AA.DD. (1986) L'alt Penedés. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura pp.248-251.

CATÀLEG DE MONUMENTS I CONJUNTS HISTÒRICO-ARTÍSTICS DE CATALUNYA.
(1990). Vilobí del Penedés. Generalitat de Catalunya. Servei del Patrimoni Arquitectònic. Barcelona.

GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA. Vilobí del Penedés. Tom 15. p.533.

IGLÉSIES I FORT J. (1988) Estudi de les xifres de població de l'Alt Penedès en el curs de sis segles (1358-1975). Institut d'Estudis Penedesencs. Vilafranca

LLORAC I SANTÍS S. (1991) Vilobí del Penedés. Passat i present. Ajuntament de Vilobí del Penedés.

PLA DE CATALOGACIÓ I INTERPRETACIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL DE L'ALT FOIX.
(2002) Vilobí del Penedés. Transversal Produccions Culturals.

RIUS MORGADES J. (1987) La Comarca de l'Alt-Penedès. Vilafranca

